

V posledných časoch, keď sa rýchlo a plodne šírili misie na iné svetadiely, vo Svätej Cirkvi vo Francúzsku sa objavili kňazi, zakladatelia misijných rehoľných spoločností, ale aj laici, ktorí dokázali zorganizovať a viesť misijné nadšenie a oduševnenie do Božieho ľudu. Toto sa rozšírilo do celého katolíckeho sveta. Zrodenie Pápežských misijných diel (PMD) je dôsledkom moderných Turíc Ducha Svätého, ktorý svojimi darmi obdaril prorokov a nadšencov pre misie – jednoduché ženy, biskupa a kňaza, ktorí sa stali charizmatickými zakladateľmi najväčšieho laického hnutia misijnej spolupráce v Cirkvi.

Zakladateľky a zakladatelia

Pápežské misijné diela sa skladajú zo štyroch častí, z ktorých každá sa stará rôznym spôsobom o rôzne potreby misií a misionárov po celom svete:

1. ***Pápežské misijné dielo šírenia viery***
2. ***Pápežské misijné dielo sv. Petra Apoštola***
3. ***Pápežské misijné dielo detí***
4. ***Pápežská misijná únia***

Zakladateľmi týchto jednotlivých častí jednej organizácie Pápežských misijných diel sú:

Slečna Pavlína Mária Jaricot v roku 1818 založila Združenie šírenia viery – oficiálne uznané 3. 5. 1822. Pavlína je zakladateľkou „najväčšej agencie pomoci misionárom“ v celých dejinách katolíckej Cirkvi. Toto združenie sa potom stalo Misijným dielom šírenia viery a neskôr, v roku 1922 bolo Píom XI. označené ako „Pápežské“.

Biskup v Nancy, Mons. Charles Auguste Marie de Forbin-Janson dokázal dať úcte Pána Ježiša narodeného v Betleheme, uloženého v jasliach, misijný rozmer. Táto úcta sa rozvinula do misijného hnutia kresťanských detí na pomoc k spáse deťom, ktoré ešte Pána Ježiša nestretli. A tak 19. 5. 1843 vzniklo združenie, ktoré v roku 1922 pápež Pius XI. nazval PMD detí.

Slečna Jana Bigardová, povzbudzovaná a vedená svojou matkou Štefániou, zasvätila celý svoj život pomoci mladým ľuďom z misijných zemí v príprave na kňazskú službu. V roku 1894 rozšírila prvý informačný plagát Misijného diela sv. Petra Apoštola, ktoré začalo svoju činnosť v roku 1886 a oficiálne bolo uznané v Caen v roku 1889. Ako PMD sv. Petra Apoštola bolo vyhlásené Píom XI. v roku 1922.

Otec Pavol Manna založil PMD jednoty kňazov a rehoľníkov (PMDjkar) uznané pápežom Benediktom XV. 31. 10. 1916.

Slečna Pavlína Mária Jaricot
(1799 – 1862)

Podrobná história

Svätá Cirkev vo Francúzsku sa spamätáva z prenasledovania počas francúzskej revolúcie. Ešte trpí pod štátnou kontrolou, keď sa pridá aj utrpenie rozdelenia z dôvodu galikánskej herézie. Počas Napoleónovho kráľovania (1804 – 1815) mohli slávne Parížske zahraničné misie (PZM) vyslať na Ďaleký Východ iba dvoch misionárov. Práve za takýchto okolností obdaroval Sv. Duch mladú dámu v Lyone Pavlínu Maria Jaricot. Narodila sa 22. 7. 1799 a prežila šťastné detstvo v pohodlí rodiny, ktorá zbohatla počas primyselnej revolúcie. V čase dospievania zažila radosť zo svojej krásy, šperkov, pekných šiat, bola princezničkou svetáckych stretnutí. V sedemnástich rokoch ňou otriasla kázeň ich farára a Pavlína pochopila márnosť a ničotu všetkého, čo sa jej dovtedy zdalo dôležité. Raz navždy to všetko opustila.

Na Vianoce 1816 urobila sľub čistoty a objavila úctu k Najsvätejšej Sviatosti Oltárnej, možnosť vynáhrady urážok voči Najsvätejšiemu Srdcu Pána Ježiša urážanému aj počas výstrelkov nedávnej revolúcie, To všetko sa stalo pozvaním na celý život. Zhromaždili sa okolo nej mladé robotníčky z fabrík jej otca a vzniklo tak duchovné združenie nazvané jednoducho „Zástupníčky“. V roku 1818, na podnet knižôčky, vydanej PZM, táto skupina prijala do svojho programu modlitby za misie s týždennou obetou malej sumy na „spoluprácu pri šírení evanjelia“. Pre Pavlínu sa misie stali náplňou celého jej života. Veľkým povzbudením bol pre ňu príklad jej brata Filéasa, ktorý sa rozhodol stať misionárom. Úplne zmenila duchovný program i smerovanie činnosti Združenia v prospech misií. Dokázala načrtnúť najjednoduchší a najúčinnjší program modlitby i praktickej pomoci misionárom. Spoločne sa modlia za misie, spoločne im aj pomáhajú. Rodí sa tak pracovná skupina desať osôb, z ktorých každá sa usiluje dať dokopy ďalších desať osôb, ktoré sa modlia a každý týždeň darujú malú sumu v prospech misií. Nápad zachytil srdcia a projekt sa šírila rýchlosťou blesku. 20. 10. 1820 je v Združení už vyše 500 osôb – v Združení, ktoré sa neskôr bude volať Misijné združenie šírenia viery. Jeho oficiálny vznik sa datuje 3. 5. 1822. V roku 1826 sa dielo rozšírilo do Európy, vzniká časopis uverejňujúci listy misionárov a udržiavujúci živý kontakt s Kongregáciou pre evanjelizáciu národov. Potvrdením misijného ducha a služby katolíckej Cirkvi bolo Motu Proprio „Romanorum Pontificum“ Pia XI. z 3. 5. 1922, kde Misijné dielo šírenia viery vyhlásil za „Pápežské“.

Ciele

PMD šírenia viery usiluje:

1. o podnecovanie Ducha Turíc vo Sv. Cirkvi. Duch Sv. otvoril apoštolom hranice sveta a urobil z nich misionárov (poslaných): je to katolícky duch, ktorý patrí k podstate Cirkvi.
2. o misijný vykupiteľský život vo vspolnosti s Kristom v jeho Cirkvi, život, ktorý je základom apoštolskej spoluzodpovednosti: „Ako mňa poslal Otec, aj ja posielam vás.“ (Jn 20, 21).
3. o účasť na ohlasovaní Evanjelia príkladom vlastného života s príspevím ľudských odborných a produktívnych možností, vyjadrených aj formou finančnej obety.

Práve pre službu misiám je PMD šírenia viery uznané nielen ako „Pápežské“, ale aj „Biskupské“. Je súčasťou katolíckej Cirkvi, ktorá usmerňuje misijnú činnosť na celom svete, zároveň je súčasťou miestnej Cirkvi, ktorá má právo i povinnosť „učiť všetky národy“ (Mt 28, 19). Je teda pravdou, že PMD sú „pápežové, celého episkopátu i celého Božieho ľudu“ zároveň (Pavol VI. na misijnú nedeľu 1968).

Pomoc

Duchovná

1. Čítanie Božieho Slova osobne alebo v skupine, aby každý člen uznal, obdivoval a uskutočňoval Boží plán milosrdenstva na spásu celého ľudstva. V meditácii a modlitbe vzdávať vďaky, „veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezhynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život“ (Jn 3, 16).

2. Častá poklona Sviatosti Oltárnej, aby každý člen prežíval s Kristom svoje apoštolské nadšenie, ťažkosti pri evanjelizácii i svoje okamihy utrpenia: „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma“ (Mt 16, 24).

3. Misijný ruženec nám farebnými zrnčkami v modlitbe k Matke Pána Ježiša i našej Matke pripomína rôzne svetadiely a hmotnú i duchovnú biedu národov.

Materiálna

1. Prispievajú do „všeobecného fondu solidárnosti“ v prospech evanjelizácie sveta – svojimi mesačnými príspevkami a zvlášť počas misijnej nedele.

2. Majú účasť na diele vzrastu Cirkvi vo svete prostredníctvom podpory misijných, charitatívnych a formačných diel Cirkvi v misijných krajinách. Zvlášť dôležitá je pomoc katechéta a laickým animátorom pri ich formácii v nových spoločenstvách v misijných krajinách.

3. Sú solidárni s vydedencami a biednymi každej rasy a národa, aby im pomohli počas hladu, v chorobe, keď trpia krivdu a násilie – pomáhajú im v bolestných situáciách života: „Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili“ (Mt 25, 40).

4. Svojim záujmom o utláčaných, utečencov, vyhnančov podnecujú zmysel pre všeobecné bratstvo, účasťou na cirkevnej i občianskej službe v prospech spravodlivého a solidárneho rozvoja napomáhajú spravodlivosti a pokoju vo svete.

Biskup v Nancy, Mons. Charles Auguste Marie de Forbin – Janson
(1785 – 1844)

Deti dokážu ovplyvniť srdcia ľudí. Nedá sa odolať ich jednoduchosti, kráse, živosti, ich prejavy sa nedajú potlačiť, sú odrazom Božieho života. Aj Pán Ježiš svojím narodením v Betleheme, svojím detstvom v Egypte a v Nazarete, zažil skúsenosť láskyplného šťastia. Tým predurčil zvláštnym spôsobom deti: „Nechajte deti prichádzať ku mne a nebráňte im, lebo takým patrí Božie kráľovstvo!“ (Lk 18, 16).

Srdcom Diela je zvláštna úloha „maličkých“ pri ohlasovaní Božieho kráľovstva. Deti sú preň otvorené, schopné ho prijať a žiť jeho bohatstvo, krásu, radosť i lásku. V kresťanskom slovníku „maličkosť“ je úžasný a príťažlivý duchovný rozmer odzrkadľujúci Božiu svätosť. Úcta k dieťaťu Ježišovi je prežívaná ako poslušné odovzdanie sa človeka do Božej vôle a je uvádzaná v štádiách života ako „duchovné detstvo“.

Obrovské misijné hnutie, ktoré vzniklo vo Francúzsku v 19. storočí, zachytilo bytostné potreby najslabšej a najzraniteľnejšej časti ľudstva: detí. Misionári vo svojich listoch, zvlášť rehoľné sestry písali o zabíjaní narodených detí, nechcených, lebo to boli dievčatká, lebo to boli postihnuté deti, lebo ich jednoducho odhodili, lebo ľudia nemali možnosť postarať sa o ne z dôvodu strašnej biedy. Bola potrebná pomoc – hneď a veľká, aby bolo možné tieto deti ochrániť

od istej smrti.

Pomoc prišla vďaka biskupovi Charles August Marie de Forbin-Jansonovi, ktorý sa narodil 3. 11. 1785. Už od čias svojej formácie v seminári túžil byť misionárom. Jeho sen prekázala rektorská služba v seminári a potom služba generálneho vikára v Chambéry. Svoj misijný sen uskutočnil ako kazateľ pre kňazov a ako misionár v Božom ľude. Do cudziny sa dostal, keď v roku 1817 uskutočnil kazateľské turné po Blízkom Východe. Navštívil Egypt, Palestínu, Sýriu a Turecko.

Ako biskup v Nancy od roku 1824 svojim misionárskym nadšením narazil na antiklerikálov tých čias a v roku 1833 bol odoslaný do vyhnanstva. Pápežovi Gregorovi XVI. vyjaval svoju túžbu byť misionárom v Číne. Táto služba sa mu nesplnila, odišiel kázať do Kanady a USA. Svoje posledné roky prežil v Nemecku, zomrel v Marseile 3. 11. 1844.

Misionárske nadšenie tohto biskupa bolo živé úctou k dieťaťu Ježišovi, túto úctu šíril s veľkým úspechom. Vždy pripomínal všetky tie ukrutnosti, ktorým boli deti v pohanskom svete vystavené. Úcte k dieťaťu Ježišovi dal Mons. de Forbin-Janson misionársky rozmer. Misijné dielo detí bolo od počiatku zverené do ochrany dieťaťu Ježišovi. Koľko ľudí, skupín, bolo inšpirovaných nadšením tohto biskupa! Oficiálny počiatok Misijného diela detí sa datuje 19. 5. 1843. Objavom Mons. Forbina bolo vytvorenie hnutia kresťanských detí na pomoc pohanským deťom, aby stretli Pána Ježiša a boli uchránené od smrti. Prvou záchranou bola sviatosť krstu a kresťanská výchova. Toto bolo ovocím apoštolskej a solidárnej lásky v misionárskom duchu, teda nie iba v spoločenskom.

Dielo sa stalo obrovskou pomocou predvšetkým tým, ktorí rozvíjajú dielo výchovy. Veľmi rýchlo sa rozšírilo v Európe a v Severnej Amerike aj vďaka pomoci Cirkvi a mimoriadnej priazni pápeža Leva XIII., ktorý ho uviedol encyklikou Sancta Dei Civitas z 3. 12. 1880. 3. 5. 1822 Pius XI. označil toto dielo titulom „Pápežské“.

Ciele

1. PMD detí sa obracia na deti a mládež do 14 rokov, aby v nich prebudilo záujem o misie a odbornou, cielenou pedagogickou činnosťou udržiava v nich otvorenosť voči kresťanskej láske a solidárnosti. „Zvelebujem Ťa, Otče, Pán neba i zeme, že si tieto veci skryl pred múdrymi a rozumnými a zjavil si ich maličkým“ (Lk 10, 21).

2. Tým, že deti poznajú a zažijú „školu s Ježišom“, radostný život s Ježišom, ich bratom, oni sa potom modlia a starajú, aby ho poznali a milovali všetky deti sveta. „Nechajte deti prichádzať ku mne. Nebráňte im... Veru, hovorím vám: Kto neprijme Božie kráľovstvo ako dieťa, nevojde doň“ (Mk 10, 14-15). Deti milujú deti.

3. Farnosť, škola i rodina sú pozvané mať účasť na pedagogicko-katechetickom programe formácie detí. Aj deti aktívne spolupracujú na svojej výchove. Postupne sú vedené otvoriť sa svetu, darovať nadbytočné svojim rovesníkom. Deti pomáhajú deťom.

4. PMD detí ponúka deťom ako ideál života – z lásky ku Kristovi a z túžby podobať sa mu – misionárske poslanie zachrániť deti tak, že sa stanú Božími deťmi a tak aj zrelými ľuďmi. Deti sa stanú misionármi a pomôžu stať sa misionármi aj iným deťom.

Pomoc misiám

Duchovná

1. Zvláštna úcta k dieťaťu Ježišovi, bratovi všetkých detí sveta.
2. Časté sv. prijímanie a teda vospolnosť s Kristom a všetkými deťmi sveta.
3. Každý deň jeden Zdravas k Ježišovej Mame za všetky trpiace deti, aj za tie, čo potrebujú pomoc.
4. Členstvo v PMD detí, aby bolo evanjelium ohlasované iným deťom.
5. Modlitbou a spevom ohlasovať narodenie dieťaťa Ježiša v akcií detí, v Dobrej Novine.
6. Slávenie misijného dňa detí.

Materiálne

1. Program prípravy animátorov PMD detí a spolupráca s biskupmi a kňazmi v prospech diela.
2. Každý týždeň obeta malej sumy z toho, čo mám, čo som ušetril v prospech biednych detí vo svete.
3. Účasť na aktivitách v prospech detí, aby sa mohli narodiť, aby neboli hospodársky alebo sexuálne zneužívané, aby boli prijaté a mali dôstojné podmienky života – najmä deti utečencov a emigrantov.
4. Zbieranie a rozdeľovanie prostriedkov v prospech výchovy a pomoci deťom sveta cestou PMD detí.
5. Účasť na tradičných aktivitách v prospech detí, formácia spoločenstiev, zbieranie prostriedkov, príspevky na pomoc deťom, na ich výchovu.

Slečna Jana Bigardová

(1859 – 1934)

Aj tu je zrejmý charizmatický a laický pôvod PMD. Toto dielo sa zrodilo vo Francúzsku na základe podnetu Apoštolského Vikára v Nagasaki Mons. Cousina z PZM. Bol presvedčený, že bez miestneho kléru sa ísť ďalej nedá. Je potrebné, aby sv. Cirkev mala v tej ktorej krajine domorodých diakonov, kňazov a biskupov. Toto dielo sa zvláštnym spôsobom snaží pomôcť v procese evanjelizácie národov cestou formácie a výchovy domorodých kňazov tak, že buduje a podporuje semináre v misijných zemiach.

Aby mohol uskutočniť svoj projekt – mať v Japonsku seminár pre duchovnú a teologickú formáciu povolání ku kňazskej službe, Mons. Cousin sa obrátil s prosbou o pomoc na slečnu Janu Bigardovú. Narodila sa v Normandii 8. 12. 1859. Jana si osvojila od mamy živý zujem o duchovný život. Bola to dobrá pôda pre záujem o tých, čo pracujú v prospech šírenia Evanjelia vo svete, zvlášť o kňazov v misijných zemiach. Tiché, chorľavé dievčatko si zobralo k srdcu službu misiám a tento ideál sa stal náplňou celého jej života. Dokázala zatriasť všetkými diecézami Francúzska. Cestovala po svete, bola aj v Ríme.

Veľkou sumou prispela na vybudovanie chrámu sv. Františka Xaverského v Kyoto. Po smrti svojho otca spolu s matkou rozдали celý svoj majetok v prospech misií. Dopisovala si s misionármi celého sveta a keď Mons. Cousin poprosil o pomoc pri výstavbe seminára v Japonsku, pohotovo odpovedala a zozbierala nevyhnutné peniaze k uskutočneniu projektu. Jana často veselo hovorievala, že má „železnú hlavu“, lebo nebolo ľahké odradiť ju, keď si

niečo zaumienila. No projektov rýchlo pribúdalo, niektoré boli na „dlhé lakte“, teda nie jednorázová záležitosť. Pochopila, že je čas vytvoriť na podporu misijných diel tohto druhu nejakú organizáciu. V rokoch 1889 – 1896 to bolo Misijné združenie, ktoré sa neskôr stalo Misijným dielom sv. Petra Apoštola. V roku 1894 Jana Bigardová vydala prvý manifest, ktorým sa obrátila na všetkých kresťanov, aby ich upozornila na vážnosť pomoci pri rozvoji katolíckych misií. V roku 1896 zasadala prvá administratívna rada združenia a bola vydaná prvá informačná brožúrka.

Oficiálnym dátumom vzniku Misijného diela sv. Petra Apoštola je rok 1889 v Caen vo Francúzsku. V roku 1901 bolo ústredie prenesené do Paríža a neskôr do Freiburgu vo Švajčiarsku, aby bolo ľahšie zaradiť Združenie do občianskeho poriadku a obhospodarovať financie. V roku 1920 bolo prenesené do Ríma. Lev XIII. vo svojej encyklike Ad extremas Orientis doporučuje misijné dielo všetkým kresťanom a Pius XI. ho 3. 5. 1922 uznal ako „Pápežské“. Keď zomrela Janina matka Štefánia, Jana bola zasiahnutá silnou depresiou, ktorá premenila jej život na hrôzostrašnú kalváriu. Vedomá si svojej situácie, zverila dielo sestričkám františkankám, Máriiným misionárkam vo Freiburgu. Po rôznych pobytoch v nemocniciach a zhoršení jej zdravotného stavu ju doopatrovali sestry sv. Jozefa v Alencon. Zomrela 18. 4. 1934.

Jana Bigardová zanechala svetu i Cirkvi povedomie univerzálnosti misijného úsilia, dôležitosti domorodého kléru a prorocké poslanstvo vážnosti a väčšej účasti laikov na dielach sv. Cirkvi. To všetko v rámci solidárnosti medzi Cirkvami vo svete. Zasiata semiačka misijnej jari, ktoré zakvitli vo všetkých oblastiach života Cirkvi v misijných zemiach. Zmysel diela nachádzame aj v slovách sv. Pavla: „Ako uveria v toho, o ktorom nepočuli? A ako počujú bez kazateľa?“ (Rim 10, 14). Vzrast domorodého kléru je povzbudzovaný aj slovami samého Pána Ježiša: „Ako mňa poslal Otec, aj ja posielam vás“ (Jn 20, 21). Aby sa Evanjelium udomácnilo v tom ktorom národe, nestačia misionári. Viera sa musí stať kultúrou každodenného života a teda odrazovým mostíkom pre každú oblasť života spoločnosti – kultúrnu, náboženskú i spoločenskú. A toto všetko dokážu lepšie deti svojho národa – domorodí kňazi vo svojich Cirkvách.

Ciele

1. Dôsledná formácia a výchova domorodých kňazov, rehoľníkov a rehoľníc.
2. Duchovná i materiálna pomoc pri vzniku a vzraste domorodého kléru a rehoľných spoločenstiev.
3. Zvláštna starostlivosť o misijnú formáciu mládeže v prospech povolania na kňazskú a rehoľnú službu v misiách.
4. Zapojenie katolíckych laikov nielen do zhromažďovania materiálnej a duchovnej pomoci, ale aj do konkrétnej misijnej činnosti.

Pomoc misiám

Duchovné

1. Nepretržitá modlitba za misijné kňazské povolania tak, ako to nariadil Pán Ježiš: „Proste Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu“ (Mt 9, 38).
2. Ustanoviť v apoštolskom živote spojenia duchovného priateľstva, záujmu, zdieľania, to všetko najmodernejšími prostriedkami komunikácie, návštevami a kontaktami rôzneho druhu medzi rôznymi centrami výchovy a formácie v Cirkvách.
3. S veľkou kresťanskou sympatiou a radosťou prijať vo vlastných inštitútoch bratov a sestry z iných diecéz alebo rehoľných spoločností, aby našli vhodné duchovné prostredie pre svoje vyzretie a dospeli k svätosti potrebnej v službe Bohu.

Materiálne

1. Ponúknuť sv. Cirkvi v misijných zemiach ekonomickú pomoc na rozvoj seminárov a formačných domov.
2. Modlitbou a inými duchovnými obetami sprevádzať misijnú pomoc seminárom v misijných zemiach, zozbieranú počas nedele povolaní (je to obyčajne štvrtá nedeľa vo veľkonočnom období, nazvaná tiež Nedeľou dobrého Pastiera).
3. Ponúknuť „štipendia“ na pomoc pri formácii a výchove seminaristov v seminároch v misijných zemiach.
4. Adoptovať si kandidátov na kňazstvo buď osobnými príspevkami alebo spoločne s inými, aby sme im pomohli dojsť k cieľu.
5. V rámci cirkevných štruktúr vziať na seba zodpovednosť za vybudovanie alebo udržiavanie nových seminárov v misijných zemiach.

História Pápežských misijných diel šírenia viery vo svete

Napísal Balek Robert

Streda, 06 Október 2010 08:07

Že je [pápežskou synodou](#) zameranou na šírenie viery vo svete, ktorá sa bude konať v rokoch 2012-2013, v rámci programu "Synodálna cesta".